

Životopis Olgy Brousilové

Paní **Olga Brousilová** se narodila roku 1956 v Hořicích, ve městě známém jako „město kamenné krásy“. Její matka Květa Němcová byla českého původu a pracovala jako učitelka, později působila také jako zástupkyně ředitele školy. Otec Štefan pocházel ze Slovenska. Rodinné prostředí bylo naplněno úctou ke vzdělání, odpovědností i láskou k dětem. V roce 1958 se manželům narodil syn Milan, o dva roky mladší než Olga. Mezi sourozenci panovalo hezké a přátelské pouto, přesto se již od dětství projevovala Olžina výraznější povaha – byla aktivní, energická, tvořivá a přirozeně průbojná.

Když bylo Olze patnáct let, rodina se přestěhovala do Litomyšle. Zde začala studovat na Střední pedagogické škole obor Učitelství pro mateřské školy. Tento obor si zvolila na doporučení své učitelky, která rozpoznala její pedagogické schopnosti i silný vztah k umění. Byla to rada velmi prozíravá – studium pedagogiky jí umožnilo propojit práci s dětmi s jejím zájmem o výtvarnou tvorbu a estetiku. Již během studií bylo patrné, že práce s dětmi pro ni nebude jen povoláním, ale skutečným posláním.

Po maturitě pokračovala ve studiu na Pedagogické fakultě v Hradci Králové. Vystudovala učitelství pro 1. stupeň základní školy se zaměřením na výtvarnou výchovu. Na stejné fakultě si dále rozšířila kvalifikaci o obor zdravotní a tělesná výchova. Tím získala široké odborné zázemí, které jí umožňovalo rozvíjet děti nejen po stránce intelektuální a estetické, ale také pohybové a zdravotní.

Jejím prvním působištěm bylo město Jičín, kde učila na prvním stupni základní školy. Zde sbírala první praktické zkušenosti a postupně si vytvářela vlastní styl výuky, založený na tvořivosti, aktivitě žáků a vzájemném respektu. Později se vrátila do Býště, kde se provdala. Společně s manželem vychovali dvě děti – starší dceru Janu a mladšího syna Lukáše.

Přestože péče o dvě malé děti byla časově i fyzicky náročná, paní Brousilová nezůstávala stranou veřejného dění. Aktivně se zapojovala do sportovního i společenského života v obci. Stála u zrodu sportovního kroužku zaměřeného na cvičení rodičů s dětmi, čímž podporovala nejen zdravý pohyb, ale i upevňování rodinných vztahů. Podílela se také na organizaci kulturních akcí a přispívala k obohacení komunitního života.

Po mateřské dovolené působila jako vychovatelka ve školní družině. S dětmi podnikala poznávací výlety po okolí Holic, čímž rozvíjela jejich vztah k regionu i přírodě. Ve své práci se nebála experimentovat a hledat nové cesty. Propojovala dramatickou, hudební a výtvarnou výchovu do jednoho celku, čímž podporovala přirozenou dětskou tvořivost. Zájem a pozitivní ohlasy ze strany dětí i rodičů ji utvrdily v tom, že moderní a alternativní metody výuky mají hluboký smysl.

Působila také jako učitelka na Základní škole v Býšti a vedla výtvarné kroužky na Základní umělecké škole v Býšti i ve Starých Holicích. Umění zůstávalo trvalou součástí jejího života.

Touha po nových zkušenostech ji přivedla i mimo oblast školství. Rozhodla se vystudovat finanční poradenství a otevřela si obchod s čaji, drobnými dárkovými předměty a bylinnými pastami. Tato etapa jí přinesla nové pohledy, zkušenosti s podnikáním i kontakt s jiným typem práce a odpovědnosti. Přesto se ukázalo, že její skutečné místo je mezi dětmi a ve škole. Lásky k pedagogice nakonec zvítězila a paní Brousilová se do školství vrátila.

Na základě oslovení starosty se přihlásila do konkurzu na ředitelku Základní školy v obci Rokytno. Výběrové řízení úspěšně absolvovala a funkci získala. Po nástupu zjistila, že škola není v dobrém technickém stavu. Společně s pedagogickým sborem se pustila do postupné obnovy a zvelebování prostředí školy. Do práce dokázala zapojit učitele, rodiče i samotné žáky. Díky jejímu aktivnímu přístupu a otevřené komunikaci se podařilo získat sponzorský dar od jednoho z rodičů na vybudování tělocvičny, která škole dlouhodobě chyběla.

Ve své pedagogické praxi vždy podporovala kreativitu, vztah k umění, samostatnost i zdravé sebevědomí žáků. Moderní a alternativní formy výuky využívala po celý svůj profesní život – jako učitelka, vychovatelka i ředitelka. Vždy zdůrazňovala individuální přístup a respekt k osobnosti dítěte.

Zajímavostí je, že její dcera Jana se rovněž věnuje učitelství, a v rodině tak pokračuje již několikátá generace pedagogů. Učitelské povolání se zde stalo tradicí i srdeční záležitostí.

V současné době se paní Olga Brousilová aktivně věnuje dětem z Ukrajiny a pomáhá jim při výuce českého jazyka, aby se mohly v České republice lépe dorozumět, začlenit do společnosti a najít zde nový domov. Sama říká, že její pohled na děti se za celý život téměř nezměnil – stále je vnímá jako čisté, upřímné a úžasné bytosti. Učitel je podle ní průvodcem na určitém úseku životní cesty dítěte, a právě tato možnost doprovázet a podporovat mladého člověka považuje za jeden z největších darů svého života.